

o usmrcení člověka. Odklad bylo odškodnění příbuzenstva zavražedného placením »přihlavného dluhu«; obyčej se udržel v Čechách do 15. a na Moravě do 16. století. Výši odkladu stanovil na žalobu příbuzenstva soud, kdežto smlouvou o usmrcení člověka (*compositio, concordia*) byla vražda usmířena dohodou mezi rodinou usmrceného a pachatelem bez soudního zakročení. Jako trest za usmrcení člověka se uvádí trest smrti i jiné újmy, zejména na majetku (konfiskace, pokuta) a uvěznění. Stíhání i výkon trestu děly se zprvu na žádost příbuzných usmrceného. Teprve později uplatňuje se stíhání oficiální, přijaté subsidiárně obnoveným zřízením zemským.

Jak patrně, osvětluje práce Rauscherova všestranně nazírání českého zemského práva na usmrcení člověka. Ač se sama omezuje většinou jen na zemské právo české, jest vítaným příspěvkem jak k srovnávací historii kriminální, tak k systematickému zpracování starého českého trestního práva, jež právem označuje za nejzanedbanější část naší právní historie. Je přirozeno, že při kusosti a nejasnosti právních památek možno některé prameny i jinak vykládati, ale odchylky v podrobnostech sotva by nějak podstatně pozměnily obraz, který autor o usmrcení v českém zemském právu podává. Po stránce odborné terminologie bylo by vytknouti, že autor užívá promiscue »trestný« a »trestní« čin místo jedině správného výrazu »trestný« čin. —ř.

Univ. doc. dr. František Rouček: **Občanské právo platné na Slovensku a Podkarpatské Rusi.** Všeobecná část I. 1927. Nakladatel J. Gusek v Kroměříži. Str. 144.

První část systému, jenž má býti pomůckou pro studující i pro praxi, obsahuje všeobecné nauky o právu, o tvorbě práva, o mezích práva a použití práva. Platné právo bylo podle slov předmluvy čerpáno jednak z autentického znění maďarského, právo obyčejové pak ze sbírek i z literatury, pokud jde o zásad všeobecně uznané a soudně praktikované, jednak z motivů uherské osnovy občanského zákona a ze soudních rozhodnutí. Práce Roučkova liší se příznivě od obvyklých systémů právních tím, že v otázkách dotýkajících se právněfilosofických problémů (metody právní vědy, výklad práva) nepřejímá ustrnulé běžné poučky, nýbrž snaží se užití nejnovějších výtěžků právněfilosofických. Není ovšem snadné podati problémy tak obtížné stručně a při tom zcela srozumitelně a neinfirmovanému čtenáři, který nezná příslušné speciální literatury, nebude asi Roučkův výklad o metodách právní vědy dosti jasný, neboť bude postrádati podrobného výkladu o vzájemném poměru jed-

notlivých právnických metod. Bude tu snadno sveden k směšování metody jako vědeckého postupu logicky odůvodněného (str. 48), a jako určitého směru vědecké praxe, historicky se vyvinuvšího (stra. 50).

Z ČASOPISŮ. Česká advokacie. Ročník XIII., č. 1. Dr. Jan Chour: Trestní právo správní. — Dr. Josef Jirmus: Nové daňové zákony. — Č. 2. Pokračování článku Choura z č. 1. — Č. 3. Dr. L. Valenta: JUDr. Leopold Katz. (Posmrtná vzpomínka.) — Dr. Petr C. Nesý: Differenční obchody. — Dr. Hugo Bondy: Odpověď na článek p. docenta MUDra Ervína Klausnera »Ještě k diskusi o otázce chráněné hranice věkové při deliktech proti mravnosti v přípravné osnově k novému trestnímu zákonu.« — Dr. R. Traub: Nejvyšší soud ve světle kritiky.

České právo. Ročník IX., č. 2. Dr. Hugo Patsch: Osnova zákona o stabilizačních bilancích. — JUDr. Karel Lepšík: Unitas actus. — Č. 3. F. Kovář: Žádoucí výluky a doplňky ve vládním návrhu min. spravedlnosti v novém notářském řádu. — Dr. Josef Vavrouch: Unitas actus. — Notář Jan Roubal: Dva případy z praxe k zákonu přidělovému ze dne 15. dubna 1920, č. 311 Sb. zák. a nař.

Právní obzor. Ročník X. S. 5. Prof. Dr. Karel Laštovka: Poznámky k vládní osnově zákona o organizaci politické správy. — Viliam Scheffer: Výklad §§ 8 a 11 tr. z. slov. — Dr. Ivan Dérer: Poznámky k přednášce prof. Dra. Laštovku o osnove zákona na organizáciu politickej správy. — Pavel Poničan: Poznámky k přednášce prof. Dra. Laštovku a kritice Dra. Déreera k osnove zákona o reforme správy. — Eugen Weisz: K výkladu § 31 posledný odst. ústavnej listiny. — Věstník ministerstva unifikace. Dr. Ant. Nermuth: Decentralisace a dekoncentrace veřejné správy ve Francii. (Pokračování).

Przegląd prawa i administracji. R. 1927, č. 1.—3. Dr. Kazimierz Przybyłowski: Wpływ zmiany stosunków na zobowiązania. — Dr. Władysław Wolter: Związek przyczynowy i związek adekwatny. — Dr. Romuald Klimów: Trybunał kompetencyjny. — Dr. Józef Bühn: Współdział Sądów w wymiarze opłat stemplowych. J. J. Litauer: Art. 5 ustawy polskiej o prawie autorskiem.

Soudcovské listy. Ročník VIII., 4. — R. n. s. Václav Cícha: Bezobsahové odpovědi na žalobu. — R. z. s. Kryštůfek: K zákonu o právu původském. — Dr. Frant. Kronberger: Přípravné řízení trestní na Slovensku a Podkarpatské Rusi. (Pokračování.) — Dr. Karel Drbohlav: Jak trestati jest trestné činy příslušníků republiky v cizině spáchané. (Pokr.)

Věstník Československé společnosti pro právo trestní. Ročník II. Číslo 3—4. Úvodní slovo, které při zahájení kriminalistického kursu v kriminologickém ústavě Karlovy university v Praze dne 18. října 1926 přednesl ředitel ústavu prof. dr. August Miřička. — Dr. Emil Lány: Časové úvahy vězeňské. (Viz Právník 1926 str. 687.) — Prof. A. Mi-